

/ — Παπα Νικολός Μοσχόπουλος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
 / — Παπα Μιχαὴλ ἵερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν—
 / — Ἰωαννίκιος ἵερομόναχος Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

80

Κουντουβερνία

φ. 50^v

/ Φ 46   'Εβγαλμένη ἀπὸ μαστρο Κων[....]
 / Καὶ πάλι ἀπὸ [.....] καὶ πάλι ἀπὸ [....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμὴν [.....] / μπρὸς ἀφέντης
 Ἱακουμάκης Μπαρόντζης πέφτειν εἰσὲ συμπίβασ[ιν .....] / τοτινῆς μὲ τὸν κύρ
 Κωσταντῆ Σπάθαρον καὶ δίνειν ὁ ρηθεὶς ἀφέντης Μπαρόν[τζης.....] / κύρ Κω
 σταντῆν τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν ἀπὲ γονικόν του εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς Μεθ[.....] /
 μένον τοῦ Μπακλατζῆ καὶ σύνμπλιο τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ ἄνωθεν κυρ Κωσταντῆ καὶ
 [...] / ολογιτὴν καὶ κυρίας Ἀντριάνας Σπανοπούλου τὸ ὅποιο τοῦ τὸ δίνειν καὶ
 παντικιάζει [...] / νὰ τὸ ἔχουν πάντα αὐτοὶ καὶ οἱ κληρονόμοιν τος παίδιω παιδιῶν
 τος καὶ διὰ πληρωμὴν [...] / μιν τοῦ παντικιοῦ ἥγου τοῦ ἐνοῦς τεταρτίου τοῦ αὐτοῦ
 πραμάτου τοῦ ἔδωσεν ὁ εἰρημένος / Κωσταντῆς καὶ ὁ γαμπρός του ὁ μαστρὸς Κων
 σταντῆς Φούρλας ρεάλια ἑφτὰ ἥγου [7/....] / ἀνανάλογον καθὼς ἀναμετάξυν τος
 ἐταιριάσασιν οἱ αὐτὲς μερίδες καὶ ἔτσι / καθομολογᾶ ὁ εἰρημένος ἀφέντης ὁ Μπα
 ρόντζης πὼς ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβε τὴν / ἄνωθεν πληρωμὴν τοῦ λεγόμενου τεταρτιοῦ
 ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν πεθερὸν καὶ γαμπρὸ / καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ σατισφάδος
 εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ αὐτοῦ τεταρτιοῦ καθὼς ἔται / ριάσασιν καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον
 τὸς τὸ παραδίδειν μὲ τὴ ληγὸν ὅποὺ ἔχει μέσαν καὶ μὲ ὅλα / του τὰ δέντρα καὶ μὲ
 ὅλα του τὰ δικαιώματα πρεμετάροντας καὶ οἱ ἄνωθεν ὅτιν τὸ λεγόμενο / ἀμπέλιο νὰ τὸ
 δουλεύου καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα σὲ ὅλους του τὶς κάματους νὰ τὸ καταβολεύῃ /
 καὶ νὰ τὸ ἀναστήνου καὶ νὰ τὸ δουλεύου στὴν ὥραν του καὶ νὰ τὸ τραφοκοπίσῃ νὰ
 εῖναι πάντα ἀπόν / τημένο καὶ κυβερνημένο καλὰ ὅπου νὰ ἀρέσκῃ κάθε καλοῦ νοι
 κοκυροῦ καὶ εἰς τὴν νιτράδα / ποὺ ἥθελε ἔαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴ μοιρά
 ζουσιν εἰς τὴν μέσην ἵσια πρὸς ἵσια / χωρὶς κανένα ἵκανος / βγάνοντας / τὸ βοϊβον
 / ταλίκι ἀ / πὸ τὴ μέση / καὶ τὴν μπάρτην ὅπου ἥθελεν γγίξειν τοῦ νοικοκυροῦ
 νὰ εἶναι κρα / τημένοιν οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρνουν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἄρχουν

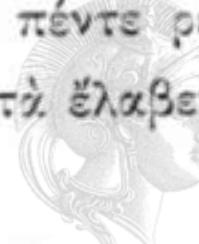
μὲ ἐδικές τος ὅξο / δες καὶ ὁ αὐτὸς νοικοκύρης νὰ μὴ σύρνην καμμιὰ σπεζά παρὰ
 νὰ εἶναι κρατημένοιν οἱ κο / πιαστάδες νὰ τοῦ παίρνου πάντα θέλημα στὸ τρῆγος
 καὶ εἰς τὸ πάτος καὶ νὰ τοῦ φέρνου καὶ τὸ / καλαθιάτικον κάθεν Κυριακήν κατὰ τὴν
 τάξιν. Καὶ εἰσὲ περὶ σόρτε καὶ εἰς κανένα καιρὸν / ὅπου νὰ ἥθε τύχην κανένα σκάν-
 ταλον ἢ αὐτινῶν ἢ τῶν διαδόχων τος καὶ δὲν ἐθέλασιν / ταιριάζου περὸν κάνοντάς
 το καλὰ καὶ νοικοκυράτα καὶ ἐνμπιστεμένα ως προμετά / ρου νὰ μποροῦ νὰ μοιρά-
 ζου τὸ πρᾶμα νὰ παίρνου τὸ ἔνα τετάρτιν οἱ κοπιαστάδες δι / ἢ τὰ ἀσπρά ὅπου ἐδώ-
 κασιν / καὶ διὰ τὸ ἄ / λογο / καὶ διὰ κόπους καὶ ἀνεστήματα ποὺ θέλει κάμου εἰς
 τὸ αὐτὸν πρᾶ / μα εἰδὲ πάλι καὶ εἶναι κοντέντοιν εἰς περ τοῦ ἄλλου τος καὶ γίνεται
 τὸ πρᾶμα ως προμετάρουν / νὰ τόχουν κληρονομικῶς πάντα μαζὶν παιδίων παιδιῶν
 τος. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόν / τος παντικίου βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ καρα-
 κυροῦ ἀφεντίκις ρεάλια δέκα ἥτοι νούμερο 10/ καὶ / πάλι τὸ παρὸν νὰ γίνεται ως
 ἀνωθεν γράφομε. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ἀπο / γράφειν καὶ ὁ ἕδιος
 ἄρχος ὑπὸ χειρός τουν καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια—
 / —Γιάκουμος Μπαρότζης σιτέργω καὶ βεβαιώνω τάνωθες—
 / —Νικόλας ιερεὺς ὁ Παξιμάδης μάρτυρῶς ως ἀνωθεν—
 / —Νικόλας τῆς Ζορένας μάρτυρας τὰ ἀνωθε—
 / —Γιάκουμος τοῦ Καραβοκυράκη μάρτυρῶ.
 / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

81

*Πώληση*φ. 51^τ

/ Φ 47

/ [+ Εἰς δόξαν τ]τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου 25/
 τὴν σήμερον / [.....]εστα ως παπὰ κύρο Πέτρος Κυνηγὸς καὶ σκευοφύλακ Ναζίας
 λέγειν τὸ πῶς / [ἐπειδὴ] καὶ νὰ εὑρίσκεται ἀπὲ γονικόν του ἔνα κομμάτιν χωράφιν
 εἰς τὴν τοποθε / [σίκιν] τῆς Ἀκρολιβαδίας σύνμπλιο τῆς κυρίας τῆς Μητροπόλεως
 τῆς Φρανγγῆ / [...] τὸ ὅποιο χωράφιο καθὼς εὑρίσκεται μὲ δῆλα του τὰ δικαιώματα
 καὶ μὲ / πᾶσαν του ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ τέ-
 λεια τὸ ξεπου / λεῖ τοῦ μάστρο Γεώργιου Γαλάντε ο διὰ ρεάλια δέκα πέντε ἥτοιν
 νούμερο 15/ καθὼς / ἐσιαστήκασιν ἀναμεταξύν τος τὰ ὅποια δέκα πέντε ρεάλια
 τὴν τιμὴ τοῦ αὐτοῦ / χωραφίου καθομολογῶ ὁ ἀνωθεν ποιλητῆς πῶς τὰ ἔλαβεν καὶ

ΑΘΗΝΩΝ